

GAZETA LWOWSKA.

Z. Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z. poczty: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Insercyja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

(Ofiary na pogorzalców.)

Do urzędu powiatowego w *Mogile* nadeszło 11 zł. 60 c. w. a. na wsparcie pogorzalców w *Zablotowie*, tudzież 27 zł. 1 c. w. a. na wsparcie pogorzalców miasteczka *Rawy*. Do urzędu powiatowego w *Wiśniczu* wpłynęło zaś 3 zł. 86½ c. w. a. na wsparcie pogorzalców *Rawy*.

Gminy *Hoszów* i *Gorynia* w obwodzie stryjskim celem założenia w *Hoszowie* wspólnej szkoły zobowiązały się budynek pod Nr. kons. 123 urządzić stosownie, posprawić porządku szkolne, załatwiać ochędostwo przy szkole, na opał szkoły dawać corocznie 90 fur chrustu, i kazdoczesnemu nauczycielowi płacić 120 zł. w. a. na rok, z czego na gminę *Gorynia* przypada 45 zł. a na gminę *Hoszów* 75 zł. w. a., tudzież opędzać koszta utrzymania budynku szkolnego.

Okazaną temi ofiarami gorliwość o dobro ogółu podaje c. k. Namiestnictwo galicyjskie z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Wiedeń, 17. stycznia. Dnia dzisiejszego wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w *Wiedniu* i został rozestany III. zeszyt *Dziennika ustaw państwa*.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 3. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 2. stycznia 1863, względem warunków kredytu celnego u wspólnych urzędów celnych austriackich i saskich w *Reichenbergu* i *Zittau*.

Nr. 4. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 7. stycznia 1863, względem znizzenia pobocznego urzędu celnego w *Koziarni* w okręgu finansowym *rzeszowskim*, z 1. do 2. klasy pobocznych urzędów celnych.

Nr. 5. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 11. stycznia 1863, ważne dla powszechnego okręgu celnego, względem upoważnienia pobocznego urzędu celnego *Porto Nogaro* do poboru cła od oleju, z *Istryi*, wysp *kwarnerskich* lub *Dalmacyi*, sprowadzanego do powszechnego okręgu celnego.

Cześć nieurzędowa.

- Monarchia Austriacka.

(Piąte posiedzenie sejmiku krajowego.)

Lwów, 19go stycznia. Dzisiejsze posiedzenie zaczęło się o godzinie 10½ zrana pod prezydencją Marszałka *X. Leona Sattichy*; ze strony rządu byli obecni jako komisarze p. wiceprezydent *Mosch* i radca Namiestnictwa pp. *Mrawincics* i *Possinger*.

Po odczytaniu protokołu z ostatniego posiedzenia, do którego posłowie *Kraiński* i *Grocholski* wnieśli dwie mało znaczące poprawki, oznajmił prezydujący zgromadzeniu na żądanie przewodniczących w sekcjach, że wszystkie sekcye mają się zebrać dnia dzisiejszego po południu.

Poseł *Baum* zaproponował, ażeby komisya petycyjna, ponieważ będzie miała bardzo wiele do czynienia, powiększona została z 5 na 10 członków, t. j., ażeby każda sekcya wybrała do niej po dwóch członków; izba przyjęła tę propozycję. Podobny wniosek zrobił także poseł *Skorupka* co do pomnożenia komisji, która ma się zająć projektem względem Towarzystwa kredytowego; i ten wniosek został również przyjęty.

Następnie oznajmił Marszałek, że poseł *Lud. Skrzyński* uprasza dla słabości o urlop do 5. lutego, i izba przyzwoliła na ten urlop.

Potem odczytał poseł *Grocholski* (sekretarz) z polecenia Marszałka dwa uwiadomienia, nadesłane z prezydium rady miasta *Lwowa*, z których jedno oznajmia zgromadzeniu sejmowemu, że Rada miejska urządziła w sali posiedzeń swoich 20 miejsc dla członków sejmiku, którzyby chcieli być obecnymi na posiedzeniach Rady, a drugie, że Rada miejska ofiaruje sejmowi do narad komitetowych mniejszą salę w ratuszu. Pierwsze przyjęto do wiadomości; zaś na drugie oświadczył Marszałek, że do narad sekcyjnych jest dość miejsca w lokalu sejmowym, i że przeto izba nie ma potrzeby korzystać z tej ofiary, i tylko wypada podziękować za nią Radzie miejskiej.

Poseł *Borysikiewicz* złożył do łaski marszałkowskiej wniosek, ażeby wybory do komisji odbywały się nie podług sekcji lecz podług grup sejmowych, t. j. z kuryi większych posiadłości, miast i gmin wiejskich. Wnioskodawca żądał oraz, ażeby wniosek ten wzięty został jako naglący zaraz pod obradę; ale izba nieuznała nagłości tego wniosku i odesłała do komisji regulaminowej.

Również podał poseł *X. Ruczka* do łaski marszałkowskiej wniosek, ażeby dla ułatwienia obrad usunięta została z regulaminu sejmowego

sprzeczność, jaka zachodzi między artykułem 7. a paragrafem 14. co do obradowania nad wnioskami w sekcjach. I ten wniosek odesłany został do komisji regulaminowej.

Po odczytaniu tych wniosków przystąpiła izba do drugiego przedmiotu porządku dziennego, t. j. do dalszego sprawozdania Wydziału krajowego o wyborach posłów.

Pierwsze sprawozdanie było o wyborze p. *Trochanowskiego*, posła gmin wiejskich z powiatów *Nowy Sącz*, *Grzybów* i *Ciężkowice*, i Wydział krajowy zaproponował dla zaszytych przy tym wyborze nielegalności uznanie nieważności jego, a oraz zwrócenie uwagi rządowi na nielegalne postępowanie organów rządowych i komisji wyborczej. Po dłuższej dyskusji, w której brali udział posłowie: *Trochanowski*, przywoływany kilkakrotnie do porządku za udziałem izbie, tudzież *X. Łoziński*, *Seidler*, *Borysikiewicz* i *Biłous* w obronie wyboru, a referent *Kraiński* w obronie wniosku wydziałowego, przystąpiła izba do głosowania nad tym wyborem za pomocą balotowania, i wybór *Trochanowskiego* uznany został ważnym większością 15 głosów; zaś druga część wniosku wydziałowego uchwalono jednogłośnie przez powstanie z miejsc.

Dalej nastąpiło sprawozdanie o wyborze kmiecia *Łepkaluka*, posła gmin wiejskich z powiatów *Kutty* i *Kossów*, i wybór ten został na wniosek Wydziału krajowego jednogłośnie uznany ważnym.

Trzecie z kolei było sprawozdanie o wyborze kmiecia *Cichorza*, posła gmin wiejskich z powiatów *Limanowa* i *Skrzydlna*.

Wydział krajowy zaproponował unieważnienie tego wyboru dlatego, iż do powtórnego wyboru nie zostały sporządzone nowe listy wyborców. Na to zrobił uwagę komisarz rządowy p. wiceprezydent *Mosch*, że ordynacya wyborcza nie przepisuje wyraźnie, ażeby do każdego wyboru miały być sporządzone nowe listy, tylko żeby listy wyborcze utrzymywane były w ewidencji; jednak poseł *Ziemiakowski* dowodził na podstawie III. rozdziału ordynacji wyborczej, że sporządzenie nowej listy wyborców potrzebne jest przy każdym pojedynczym wyborze. W dyskusji nad tym wyborem zabierali jeszcze głos posłowie: *Cichorz* i *Szpunar* za przyjęciem wyboru, a referent *Kraiński* w obronie wniosku wydziałowego; przy balotowaniu zaś uznany został wybór *Cichorza* nieważnym większością 31 głosów.

Przy odczytaniu następnego sprawozdania o wyborze kmiecia *Kozła*, posła gmin wiejskich z powiatów *Dębicy* i *Pilzna*, który to wybór jako nielegalnie dokonany, proponował również Wydział krajowy uznać nieważnym, nieżądał głosu zaden z posłów, i przystąpiono zaraz do balotowania, przyczem wybór ten odrzucony został większością 25 głosów.

Następnie odczytał referent *Kraiński* sprawozdanie o wyborze p. *Joachima Chomińskiego*, posła gmin wiejskich z powiatów *Bełza*, *Uhnowa* i *Sokala*. I tu pokazało się także, że do powtórnego wyboru nie były sporządzone nowe listy wyborcze, i z tego powodu wniósł Wydział krajowy, ażeby izba uznała wybór ten nieważnym. W dyskusji nad tym wyborem brali udział posłowie: *Tarcanowski* i *X. Polowy* za uznaniem wyboru, a *Golejewski*, któremu Marszałek za odstąpienie od rzeczy zmuszony był głos odebrać, tudzież *Henryk Wodziecki* i referent *Kraiński* w obronie wniosku Wydziału, poczem przy balotowaniu wybór p. *Chomińskiego* uznany został nieważnym większością 38 głosów.

Podobnie okazał się nielegalnym wybór włościanina *Leśniaka* posła gmin wiejskich z powiatów *Myślenice*, *Jordanów* i *Maków*, i wniosek Wydziału krajowego względem unieważnienia tego wyboru przyjęty został przy tajnym wotowaniu większością 47 głosów.

W końcu uznała jeszcze izba jednogłośnie ważność wyboru pana *Lipczyńskiego*, posła miasta *Krakowa*, poczem wszyscy trzej uznani dziś członkowie sejmiku, mianowicie posłowie *Trochanowski*, *Łepkaluk* i *Lipczyński* złożyli na ręce Marszałka przepisane przysiężenie.

Po ukończeniu strutygowania wyborów, zażądał głosu poseł *Skorupka* i ubolewając nad tem, że izba była zmuszona uznać nieważnym wybór kilku włościan, zrobił przytem zarzut urzędnikom, jakoby stawili opór przeprowadzeniu ustaw konstytucyjnych w kraju. *X. Marszałek* wezwał mowcę do porządku, żądając pisemnego przedłożenia wniosku, a komisarz rządowy, p. wiceprezydent *Mosch* odparł uczyniony urzędnikom zarzut, oświadczając, że rząd nieczyni nic takiego, co by podobny zarzut, usprawiedliwić mogło, a jeżeli zdarzyło się, że gdzie jeden urzędnik uchybił, to niezawodnie został za to skarcony.

Na tem skończyło się posiedzenie o godzinie 2½ z południa, a następne posiedzenie naznaczył Marszałek na jutro o godzinie 10. przed południem, zapowiadając na porządek dzienny wnioski Wydziału krajowego o drogach i mytach, o instrukcyi dla Wydziału i etacie jego, i o funduszach stypendyalnych.

Wreszcie musimy tu wspomnieć jeszcze dodatkowo do sprawozdania naszego o przeszłym posiedzeniu sejmiku, że odbyło się to

posiedzenie równie jak dzisiejsze, pod prezydencją Marszałka X. Leona Sapiehy i w obecności komisarzy rządowych p. wiceprezydenta Moscha i rady Namiestnictwa pana Mravinciesa.

Czerniowce, 15. stycznia. (Sejm bukowiński.)

Pierwsze posiedzenie bukowińskiego sejmiku krajowego zajął szef kraju hr. Amadei, i jako prezydującego przedstawił pana Hormuzaki zastępcę marszałka krajowego. Tenże wykazał korzyści, jakie odniosło księstwo przez wcielenie do Austrii, i konstytucję lutową, i zakończył okrzykiem na cześć Austrii, Bukowiny i Cesarza, oraz księcia. Nastąpiła przemowa rumuńska. Zatwierdzono 4 nowe wybory. Szef kraju przedłożył projekt ustawy gminnej i ustawy o szarwarkach. Na drugim posiedzeniu w dniu dzisiejszym odbyłym, dep. Kovacs interpelował szefa kraju, co tenże uczynić zamysła w sprawie przeciwnego prawom poboru podatków w powiecie Stanestie. Prezydujący zawiadomił o 13 wnioskach przez wydział przygotowanych, i o kilku petycjach. Br. Aleco Petrino zdał sprawę co do porządku spraw i proponował przyjąć tymczasowo wniosek wydziału, który jednak na propozycję hr. Amadei przekazano osobnemu wydziałowi do obrady i zdania sprawy. Prezydujący zawiadomił zgromadzenie o nadanie krajowi przez Jego Ces. Meść osobnego herbu, poczem przerwano posiedzenie na 10 minut, aby porozumieć się względem wyboru wydziałów do sprawdzania, petycji, i porządku spraw, które też niebawem wybrane zostały.

W miejsce Abrahama Prunkula c. k. notaryusza, wybrano w Suczawie na deputowanego sejmowego pana Ovanesa Prunkula właściciela dóbr.

Anglia.

Londyn, 14. stycznia. (Wiadomości rozmaite.)

Sir Charles Wood, minister dla Indyi i członek parlamentu dla Halifax, przedłożył wczoraj swoim wyborcom zwykłe sprawozdanie. Co do zagranicznej polityki ministerstwa, powiedział on naturalnie mało nowego. Ta polityka, zauważał, ma za sobą jednogłośny poklask całego kraju, i może być nazwana polityką nieinterwencji i utrzymania pokoju. Dla wszystkich narodów walczących o wolność i niepodległość czuliśmy współczucie, szczególnie zaś dla Włochów, ale rząd nie poczytywał sobie za powinność dobyć miecza w ich obronie. W Ameryce żadna z dwóch stron nie robi wielkich postępów; od półtora roku, jak się walka zaczęła, są w tym samym stosunku, co z początku. Wspomniawszy o Lancashire, sir Charles mówił następnie o Indyach w następujący sposób:

„Niespełna przed dziesięcią laty rozpocząłem administrację Indyi, i byłem wtedy prezydentem kontroli, gdy wytoczyła się przede mną kwestya bawełny. Naradzałem się naówczas z lordem Hardingiem, który poznał, że chodziło tylko o cenę, i że Ryot za dobrą zapłatę mógłby uprawiać w Indyach tyle bawełny, ile tylko potrzeba. Wszystkie, co od tego czasu widziałem i słyszałem, utwierdza mnie w tem przekonaniu. Ale fabrykanci nie chcieli płacić, ileby należało: rząd zaniechał produkcji, ponieważ nie mogło być jego zadaniem, uprawiać bawełnę ze stratą, tudzież ponieważ uprawa plantacji rządowych nie mogła wypaść tanio. Proponowano więc uwolnić w Indyach od podatku wszystkie grunta, użyte pod uprawę bawełny, ale ponieważ połowa dochodów indyjskich pochodzi z podatków gruntowych, nie mogłem przystać na ten środek. Co do publicznych budowli w Indyach, te postępują bardzo szybko, i słusznie twierdzić możemy, że do przyszłego zbioru bawełny, przynajmniej dwie główne drogi do jej prowadzenia będą ukończone. Z dochodów indyjskich tego roku 11 do 12 milionów f. szt. będą obrócone na budowę publiczną.“

Według prywatnych doniesień z zachodniego wybrzeża Afryki, handel niewolnikami w Whydah jest znowu bardzo ożywiony, chociaż u wybrzeży stoją dwa krzyżowce angielskie. Statki z niewolnikami bywają wcześniej telegraficznymi znakami ostrzegane o obecności krzyżowców, i najczęściej uchodzą bezpiecznie.

W Sheffield odbył się zeszłego czwartku meeting względem kwestyi niewolnictwa. Jako główny mówca wystąpił W. A. Jackson, były woźnica i niewolnik prezydenta Davisa. — Mowę jego przerywano głosami oklaskami. Meeting uchwalił przesłać do prezydenta Lincolna adres z pochwaleniem jego proklamacyi.

Francya.

Paryż, 17. stycznia. (Różne wiadomości.)

Prócz czasopisma *Revue nationale* dostał i dziennik *le Temps* pierwsze ostrzeżenie, za nieogłędną i ostrą krytykę mowy Cesarzkiej.

Wiadomo, iż Król Ferdynand portugalski pomimo trzechkrotnych usiłowań namówienia go do przyjęcia tronu greckiego, przyjęcie to stanowczo odmówił. Gabinet angielski nie mogąc przeprosić jego odmowy, pomyślał o panującym księciu Sasko-Koburg-Gotajskim, który w razie przyjęcia tronu greckiego odstąpiłby księstwa swego księciu Alfredowi angielskiemu. Lecz i książę Koburgski odmówił przyjęcia kandydatury na tron grecki.

Bank francuski podwyższył stopę procentową na 5 od sta.

Liczba robotników fabrycznych wyrobów bawełnianych, którzy w skutek wojny amerykańskiej są zupełnie bez pracy, wynosi 515.312 osób. Rząd francuski myśli o prowadzeniu robót publicznych w departamentach, które bieda najmocniej nawiedziła, dla zatrudnienia na innej drodze fabrycznych robotników.

Dzienniki francuskie twierdziły dawniej, iż książę Napoleon opuścił ma Francję na czas dyskusyj w senacie, odnoszących się do sprawy rzymskiej, a to dla tego, ażeby w sprawie tej głosu nie zabierał. Później mówiono, iż książę z Francji wprawdzie nie wyjedzie, lecz przyrzekł Cesarzowi, iż w sprawie rzymskiej głosu nie zabierze. Teraz *la France* donosi, iż książę Napoleon nie tylko w Paryżu pozostaje, ale i w sprawie rzymskiej w senacie mówić będzie, gdyż Cesarz żadnego przyrzeczenia pod tym względem od niego nie żądał.

Dzienniki paryskie twierdzą, iż stosunki między Rosją a rządem tureckim niezmiernie są naprężone. Zdaje się, iż poseł rosyjski, który od dawniejszego już czasu wyjechał z Stambułu, nie tak rychło na swoją posadę powróci. Zastępuje go obecnie sekretarz poselstwa.

Z Meksyku piszą dziennikom francuskim, iż prezydent Juarez nakazał wszelką żywność, zboże i bydło z kraju, przez który wojsko francuskie przechodzić ma, przewieźć do Meksyku. Termin ku temu do 6. stycznia naznaczony został. Cokolwiek po upływie tego terminu w rękach właścicieli znalezione będzie, uleż ma zaborowi i zniszczeniu.

Według wykazu ciała prawodawczemu złożonego, siła armii francuskiej wynosi przeszło 416 tysięcy ludzi, z których 27.300 ma być w Meksyku pod jenerałem Forey. Nowe posiłki do Meksyku przesłane, wynosić będą około 6000 ludzi i przeszło 1000 koni.

Włochy.

Turyń, 14. stycznia. (Różne wiadomości.)

Z Neapolu przyszło telegraficzne doniesienie, iż księżna Barberini Sora na drodze do Rzymu w Isoletta aresztowana została. Ohwiniona jest o roznoszenie i przewożenie korespondencyi reakcyjnych. Przywieziono ją do Neapolu, gdzie pod sąd oddaną być ma.

Pisa stała się teraz głównym ogniskiem intryg stronnictwa ruchu; naczelnicy tego stronnictwa oświadczają, iż trzeba wzięść odwet za wycierpiane prześladowanie.

W Rzymie utformował się nowy komitet rewolucyjny, który obrał prezesem swoim jen. Garibaldeggo. Dzienniki francuskie zamieściły odezwę komitetu i odpowiedź na nią Garibaldeggo. Tak jedna jak druga napisane są w zwykłym stylu rewolucyjnym, pełne oklepnych frazesów. Zdaje się, iż Garibaldi pomimo niepowodzenia swego w przeszłym roku, nie zaniechał myśli nowego na Rzymu napadu.

Do Jenerałnej korespondencyi austriackiej piszą z Turynu, iż przemysłowcy włoscy zatruwani są wiadomością o traktacie handlowym, z Francją zawrzeć się mającym. W tym bowiem traktacie wielkie zrobiono Francji koncesye, na czem przemysł krajowy nie mało ucierpi.

W grudniu ciężkie panowały burze w Wodach włoskich a mianowicie w Gaeta, w skutek których parowiec jeden francuski i wiele statków żaglowych zatono. W Neapolu pomimo zniesionego stanu oblężenia, policya prześladowuje gwałtownie dzienniki w duchu Bourbonów przemawiające; *il Catolico* przestał wychodzić z powodu tak wielkiego prześladowania.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 13. stycznia. (Transport broni.)

Broń do Serbii przeznaczona, opuściła już terytorjum Księstw Naddunajskich.

Grecya.

(Obecna sytuacja.)

Z Aten piszą pod dniem 9. stycznia, iż z powodu świąt greckich zaszła niejaka przerwa w agitacyi politycznej, lubo zgromadzenie narodowe na jeden tylko dzień posiedzenia przerwało. Dotąd zajmuje się to zgromadzenie zaprowadzeniem regulaminu i rugami. Lubo śmiało twierdzić można, iż bardzo mało wyborów odbyło się w porządku, jednak rugi dotyczą tylko tych, którzy się grubych nadużyć przy wyborach dopuścili. Dotąd wyrugowano deputowanych z Argos, Itilos, Lacedemonu, Zea i Koryntu, ponieważ się pokazało, iż deputowani wybierani byli tylko przez niektóre obwody, nie zaś przez całe prowincye.

Zgromadzenie narodowe uchwaliło, iż nie wolno mieć mów czytanych, na czem wiele się czasu zyskuje. Pomimo tego przy gadatliwości Greków, rozprawy nader się długo przeciągają, tak iż częstokroć publiczność na galeriach znudziła, zamknięcia rozpraw żąda. Zawsze jeszcze przeważa tu myśl, ażeby po ukończeniu powszechnego głosowania i po przeprowadzonym wyborze księcia Alfreda, wielka deputacya do Anglii wysłana została, dla uproszenia Królowy o zezwolenie na ten wybór. Komisarz angielski Elliot oświadczył prezydentowi rządu tymczasowego Bulgarisowi, iż takowa deputacya na nie się nie przyda, a niepewny stan Grecyi niepotrzebnie przedłuży.

W Atenach spokojnie, chociaż rząd tymczasowy wszelką powagę utracił, a wielu urzędników, a nawet i oficerów oświadczyło, iż tylko zgromadzenia narodowego słuchać będą. Główną zasługę w utrzymaniu jakiejś spokojności przynależać trzeba gwardyi narodowej, a szczególnie legii akademickiej. W okolicy jednak, a nawet w bliskości Aten snują się liczne bandy rozbójników. Gwardya narodowa zamierza zrobić wyprawę na nich aż do Megary; z czego jednak wielkiego skutku obiecywać sobie nie można.

Turcja.

Konstantynopol, 10. stycznia. (Zmiana ministerjum.)

Dzienniki tutejsze z wielką ostrożnością wyrażają się o zmianie ministerjum, przyczyną której była obojętność, co od kilku tygodni panowała między Sultanem a Fuadem Baszą, wielkim wezyrem. Gdy Sultan przed kilka dniami bez narady z wielkim wezyrem zarządził oddalenie Kapudana Baszy i Seraskiera, z przyczyny, jak mówią, wielkich nadużyć w wyprawie montenegryjskiej, Fuadowi Baszy nie pozostało, jak podać się do dymisji. Za jego przykładem poszedł niebawem Aali Basza, minister spraw zewnętrznych, którego później wezwano, aby na urządzie pozostał. Fuad Basza przedłożył Sultanowi memoriał, w którym wyjaśnia trudności finansowe. *Levant Herald* poczytuje dymisyję Fuada Baszy za niechęć dla Turcji.

Azja.

(Wiadomości rozmaite.)

Poczta zamorska przywozi doniesienia z Kalkuty z 24. z Bombaju z 27. grudnia. Według tychże z Królem Awy zawarto traktat handlowy, mocą którego wszystkie towary przez jego państwo przesyłane do angielskiego Burmatz i Chin lub ztamtąd, wolne będą od cła przechodowego. Z Heratu donoszą pod dn. 17. listopada: Dost Mohamed postanowił trzymać Herat przez zimę w zamknięciu i odrzucił warunki przedłożone przez Sultana Jana. Tegoż opuściła część jego wojska.

Według wiadomości z Azji środkowej z 24. listopada, pełnomocnik angielski Eustwick, przybył do Karyj na granicę perską. Sultan Jan oczekiwał posilków z Persyi, Herat jest zaopatrzony na rok.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Zaleszczyki, 5. stycznia. W drugiej połowie grudnia z. r. były na targach następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów:

	Miejsca targu:											
	Zaleszczyki		Czortków		Husiątyn		Borszczów		Kocepczyńce		Michalica	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluty austriackiej											
Mec pszenicy	3	3	3	50	3	2	75	3				
" żyta	2	10	2	20	2	25	2	20	2	25		
" jęczmienia	1	66	2	13	1	75	2	1	60	2		
" owsa	1	30	1	40	1	50	1	66	1	30	1	40
" hreczki	2	60	2	53	2	80	5	2	60	2	50	
" kukurudzy	1	75	2		2	40	1	76		1	80	
" ziemniaków		80		63		83		50		60	1	
Cetnar siana	2	55		90	3			1	30	1	50	
" wólno												
" nasienia koniczu	45		42							36		
Sąg drzewa twardego	8		7	33	11		5		9		11	
" miękkiego			6				5		8		8	
Funut mięsa wołowego		9		11		9		10		10		11
Mas okowity		52		46					46		45	

Kronika.

(Tysiącletnia rocznica.) Petrowarażyński korespondent czasopisma „Srbobran“, wzywa Serbów, ażeby i oni obchodzili, jednocześnie ze słowianami wyznania katolickiego, tysiącletnią rocznicę przyjęcia przez tych ostatnich wiary chrześcijańskiej i zaprowadzenia pisma cyrylicznego, przez znaczną część słowian używanego.

(Bankructwa w Anglii.) Przy bankructwach w Anglii r. 1861, wypadły następujące dywidendy: w 443 wypadkach żadne, w 558 wypadkach niżej 12¹/₂ proc., w 231 wypadkach przeszło 12¹/₂, a niżej 25 proc. w 98 wypadkach przeszło 25, a niżej 37¹/₂ proc. w 41 wypadkach między 37¹/₂ a 50 proc. w 27 wypadkach między 50 a 75 proc. w 8 wypadkach między 75 a 109 proc. w 28 wypadkach 100 proc. Według sprawozdania komisji śledczych, z bankructw tych 365 było skutkiem zbyt śmiałych spekulacji i zbytniego obrotu interesów, 152 skutkiem poręczeń, 299 pochodziło z nieudolności, niedbalstwa i marnotrawstwa, 299 powstało w skutek nieprzewidzianych nieszcześć.

(Mowa Cesarza Napoleona.) Depesze angielskie donoszą, że mowa Cesarza Napoleona, licząca 1332 wyrazów, przesłana została z Paryża do Londynu w ciągu 16 minut. Wyprawiona ze stacji telegraficznej przy ulicy Grenelle, o godzinie 1 minut 20, dostała się do przeznaczonego miejsca o godzinie 1 minut 36. Zarząd telegraficzny użył do przesłania jej pięciu drutów i najwprawniejszych swych urzędników. Taż mowa wysłana do Brukselii o godzinie 1¹/₂, była tam wydrukowana i rozdana o godz. 3¹/₂.

Do Rouen przesłanie jej trwało 26 minut i kilka sekund; z Rouen zaś wysłana została do wszystkich miejscowości w departamencie niższej Sekwany gdzie tylko dochodzą druty telegraficzne; przesyłanie wszędzie w tym departamencie ukończone zostało w ciągu dwóch i pół godzin.

(Mieszkańcy Madagaskaru.) W bardzo ciekawym opisie wyspy Madagaskaru, zamieszczonym w „Presse Scientifique“, spotykamy wiadomość, że mie-

szkańcy tamtejsi Malgaszowie, są nadzwyczaj zapalonymi miłośnikami tańca śpiewu; nawet najwyżsi urzędnicy dają w tym względzie dobry przykład, a zmarła królowa, w czasie uroczystości dworskich, z chęcią oddawała się przyjemności przetańczenia niewinnego kontredansa. Sposób jej tańczenia dosyć był ciekawy. Czterech silnych siro nd os ó w (żołnierzy gwardyi) wznosiło do góry królowę siedzącą na krześle, czterech innych chwytalo krzesło szczęśliwego wybrańca. Żołnierze z krzesłami wykonywali wszystkie figury za tancerzy, którzy siedzący przypatrywali się sobie. Doktor Milhet, miał zaszczyt przetańczyć tak całego kontredansa z królową. Orkiestrę stanowiła muzyka pałacowa wojskowa, doskonale i czysto grająca na trąbach. Muzyka ludowa jest daleko mniej posunięta; używają do niej dwa instrumenta, wynalazku Malgaszów, to jest bobra i kajankę. Bobr jest to rodzaj skrzypców o jednej stronie, a kajanka rodzaj kastanietów. Bobr i kajanka znane są także na wyspie Bourbon, gdzie wzbudzają wesołość nie tylko Malgaszów, ale nawet i Kreolów.

Przeгляд wydatków i dochodów

uprzyw. austr. banku narodowego w drugim półroczu 1862 r.

Wydatki.	Wal. austr.	
	zl.	c.
Podatek dochodowy od ściągniętych w drugim półroczu r. b. kuponów i kwitów procentowych	76.755	57.5
Wydatki zarządu i taxy stempłowe za kupony akcyi bankowych drugiego półroczu	507.308	98.5
Koszta fabrykacyi banknotów	264.944	71
	849.009	27
Saldo	6,297.721	1.5
Suma	7,146.730	28.5
Dochody.		
Z przeniesienia nierozdanej sumy wygranej z pierwszego półroczu	668.718	40.5
Procenta od eskontowanych efektów w Wiedniu i filialnych zakładach eskontowych	2,125.014	23 c.
Od tego procenta przeniesione na pierwsze półroczu 1863	380.930	72 c.
	1,744.083	51
Procenta i należności od zaliczek na hipoteki w Wiedniu i w filialnych zakładach pożyczkowych	2,016.868	20.5 c.
Od tego procenta przeniesione na 1. półroczu 1863	408.157	76 c.
	1,608.710	44.5
Przychód z czynności hipotekarnych i kredytowych	2,604.194	1 c.
Od tego procenta przeniesione na 1. półroczu 1863	892.783	29 c.
Oprocentowanie listów zastawnych 890.234 zł. 76.5 c.	1,783.018	5.5 c.
	821.175	95.5
Prowizye od asygnacyj bankowych	29.908	23
Procenta od zaliczek wydanych w r. 1859 wysokiej administracyi państwa w banknotach	866.724	87
Procenta od rozmaitych efektów i dochody z rozmaitych czynności	1,184.457	85.5
Przychód z funduszu rezerwowego	222.951	1.5
Suma	7,146.730	28.5

Wiedeń, 11. stycznia 1863.

Pipitz,
Gubernator banku.
Puthon,
Dyrektor banku.

Ostatnie wiadomości.

Lwów, 20. stycznia. Najjaśn. Pau przeznaczył raczył sumę 20.000 złotych austriackich jako dar na ulżenie biedy w Istrii. Dar ten cesarski nastąpił pod warunkiem, iż kwota powyższa użyta będzie na zakupno zboża, to zaś rozdane zostanie pomiędzy gminy, bez obowiązku zwrotu.

Jego Excelencya p. fem. Benedek miewa częste narady z Jego Excelencyą p. ministrem stanu w przedmiocie statutu dla królestwa lombardzko-weneckiego. Statut ten jest już w całości ułożony, i tylko pod obrady wzięty będzie.

Mowa Cesarza Napoleona przy otwarciu ciała prawodawczego, w dziennikach angielskich bardzo pochlebne ocenienie znalazła. *Times* twierdzi, iż pokój i potrzeba dalszego pokoju wyraźnie w niej wyjawione zostały; wszelkie więc obawy ministerjum angielskiego były przesadzone a ogromne sumy na uzbrojenie Anglii wydane w wielkiej części mogły być oszczędzone. O sprawie meksykańskiej mowa tronowa wspominała jedynie ze stanowiska militarne; spodziewać się więc można, iż po otrzymaniu satysfakcyi dla wojsk francuskich za dotychczasowe niepowodzenie wyprawy, rząd poprzestanie na wynagrodzeniu za poniesione szkody i z Meksyku się wycofnie.

Kiedy ministerjum angielskie wyraźnie się oświadczyło przeciwko kandydaturze księcia Alfreda na tron grecki, członkowie po-

